

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010417
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010417.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. marca 2014 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

W. A.,

nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N., W. XXX/XX,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/120/2013 zo dňa 15. októbra 2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. per analógiám z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný podľa § 285 písm. f/ Tr.por. s prihliadnutím na § 86 písm. a/ Tr.zák. oslobodzuje spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza č. 2Pv 914/12-16 zo dňa 06.06.2013 na skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí T. A., nar. X.X.XXXX a W. A., nar. XX.X.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Poprad č. 9C/405/02-35 zo dňa 2.12.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2003, bol zaviazaný platiť matke detí K. A., teraz N., výživné po 1.000,- Sk (33,19 eur) na každé dieťa mesačne, a to do 15. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v N. vyhýbal od 5.12.2011 do 15.10.2013 tým, že síce má vydaný živnostenský list, avšak živnosť nevykonával, nepodával daňové priznania, pracuje len náhodne a jednorazovo bez zmlúv, napriek tomu nepožiadaval o zrušenie živnosti, resp. neoznámil ukončenie živnosti a nezaevidoval sa na úrade práce ako uchádza o zamestnanie, v auguste 2012 zaplatil K. N. 100,- eur, pričom zostal na výživnom dlhovať K. N. na syna W. v období od 5.12.2011 do 23.3.2013 431,04 eur, W. A. za obdobie od 23.3.2013 do 15.10.2013 190,14 eur a T. A. za obdobie od 5.12.2011 do 22.5.2012, kedy ukončil školu, 190,14 eur, pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný W. A. uznaný vinný z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák., pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí T. A., nar. X.X.XXXX a W. A., nar. XX.X.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Poprad č. 9C/405/02-35 zo dňa 2.12.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2003, bol zaviazaný platiť matke detí K. A., teraz N., výživné po 1.000,- Sk (33,19 eur) na každé dieťa mesačne, a to do 15. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v N. vyhýbal od 5.12.2011 do 15.10.2013 tým, že síce má vydaný živnostenský list, avšak živnosť nevykonával, nepodával daňové priznania, pracuje len náhodne

a jednorazovo bez zmlúv, napriek tomu nepožiadala o zrušenie živnosti, resp. neoznámila ukončenie živnosti a nezaevidovala sa na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, v auguste 2012 zaplatila K. N. 100,- eur, pričom zostala na výživnom dlhovať K. N. na syna W. v období od 5.12.2011 do 23.3.2013 431,04 eur, W. A. za obdobie od 23.3.2013 do 15.10.2013 190,14 eur a T. A. za obdobie od 5.12.2011 do 22.5.2012, kedy ukončila školu, 190,14 eur.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 37 písm. m/, 38 ods. 4 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 17 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka, ktoré zahlásila do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Odvolanie bolo podané proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátorka podrobne poukázala na okolnosti, pre ktoré navrhovala uloženie obžalovanému trestu odňatia slobody nepodmienene pri strednej trestnej sadzbe so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolaniu podriadenej prokurátorky vyhovieť. Obžalovaný sa verejného zasadnutia nezúčastnil, avšak zaslal súdu doklady o zaplatení dlžného výživného.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, vzhľadom na zmenenú dôkaznú situáciu, že obžalovaného je potrebné spod obžaloby oslobodiť.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie prečítaním troch kópií poštových podacích lístkov o zaslaní finančných prostriedkov. Z poštových podacích lístkov vyplynulo, že na adresu K. N. zaslal obžalovaný dňa 14.02.2014 sumu 190,14 €, dňa 27.02.2014 sumu 190,14 € a dňa 28.02.2014 sumu 431,04 €. Obdržanie sumy 190,14 € zaslanej dňa 14.02.2014 potvrdila aj na verejnom zasadnutí prítomná poškodená K. A., teraz N., o čom predložila aj originál poštového podacieho lístku príjemcu. Tento originál sa číslom zhodoval s obžalovaným zaslanou kópiou podacieho lístku. K ďalším dvom sumám uviedla, že tieto zrejme dostane s určitým časovým odstupom medzi zaslaním peňazí a ich doručením, k čomu došlo aj v prvom prípade.

Podľa § 86 písm. a/ Tr.zák. trestnosť trestného činu zanikla aj vtedy, ak trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák. nemal trvale nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Z vyššie uvedených dôkazov vyplýva, že obžalovaný prostredníctvom pošty zaplatil dlžné sumy výživného vyplývajúce zo skutkovej vety rozsudku. K námietke prokurátora, ohľadne toho, že časť dlžného výživného mala byť zaslaná deťom obžalovaného a poškodenej (W. a T. A.), senát odvolacieho súdu uvádza, že za splnenie podmienok účinnej ľútosti možno považovať aj zaslanie dlžného výživného len matke detí. Jedno z detí žije naďalej v spoločnej domácnosti s poškodenou. Poškodená pritom na verejnom zasadnutí uviedla, že druhému synovi (T.) dlžné výživné po jeho obdržaní odovzdá. Zo skutkovej vety obžaloby pritom vyplýva, že obžalovaný mal primárnu povinnosť platiť výživné matke detí. Z trestného spisu pritom zároveň nevyplýva, že by neplatenie výživného malo trvale nepriaznivé následky.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. per analógiám zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol podľa § 285 písm. f/ Tr.por. tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodil z dôvodu podľa § 86 písm. a/ Tr.zák., pretože trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.